

Bemærkninger til forslaget

Folketinget har bevilget en række midler på finansloven, der kan anvendes til bestemte formål. Midlerne administreres af de ministerier, hvorunder de forskellige områder hører, og det er ministerierne, der beslutter, hvem der kan få andel i midlerne. Ministeriernes afgørelser om tildeling af midler er omfattet af forvaltningsrettens bestemmelser om myndighedsafgørelser, herunder kravet om, at afgørelserne skal være sagligt begrundet m.v.

De gældende forvaltningsretlige regler om myndighedsudøvelse burde i tilstrækkeligt omfang sikre saglige afgørelser, når disse regler bliver fulgt og overholdt fuldt ud. Det har dog vist sig, at selv om myndighedernes afgørelser om tildeling af midler er omfattet af de gældende forvaltningsretlige regler om udøvelse af myndighed, så er disse regler ikke tilstrækkelige, når det drejer sig om at sikre, at alle berettigede bliver bekendt med, at der er mulighed for at opnå tilskud, og når det drejer sig om at sikre, at afgørelserne er sagligt begrundet.

Statsministeren gav i sit svar på spørgsmål S 11, jf. Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 71, udtryk for, at der i dag allerede gælder nogle generelle retningslinjer for tilskudsadministration, som »bl.a. findes i en vejledning fra Finansministeriet 1996«, og Finansministeriet har da også i en rapport, fra maj 1996 om forvaltning af tilskud angivet en lang række anbefalinger til ministerierne i forbindelse med forvaltningen af tilskud. Imidlertid hersker der en vis usikkerhed om, hvornår disse retningslinjer skal følges, og hvornår disse retningslinjer ikke behøver at blive fulgt. Miljøministeriet har således besluttet, som nævnt i Skov- og Naturstyrelsens redegørelse, ved uddeling af tilskud fra den såkaldte velfærdspulje på finansloven for 2003 (§ 23.51.01.30. Velfærdsfremmende initiativer og brugerinddragelse i arealforvaltningen), at denne tilskudsordning ikke skal administreres efter de retningslinjer, der er angivet i Finansministeriets rapport om forvaltning af tilskud. Miljøministeriet henviser i den forbindelse til, at bevillingen til den såkaldte velfærdspulje både kan anvendes til Skov- og Naturstyrelsens drift og som tilskud, jf.

Miljø- og Planlægningsudvalget folketingsåret 2003-04, alm. del – bilag 137. Dette forekommer ikke forslagsstillerne rimeligt. Fleret forvaltningsretlige eksperter har da også sat spørgsmålstegn ved afgørelserne.

Jens Peter Christensen, professor i forvaltningsret ved Aarhus Universitet: »Man behøver ikke være verdens største jurist for at kunne se, at det er temmelig uheldigt, at man siger, at der ikke kan søges om tilskud, mens en bestemt kreds af miljøordførere – til forskel fra andre – er blevet nøje informeret om muligheden for at søge om penge. Det er i strid med god forvaltningsskik.« (Politiken den 11. oktober 2003).

Tim Knudsen, professor i offentlig forvaltning på Københavns Universitet: »Ligesom statsministeren affærdiger miljøministeren al kritik med ord som »Der er intet at komme efter«. Det er uklogt, når der som her klart kan sættes spørgsmålstegn ved en sag.« Og Tim Knudsen kan ifølge Politiken »ikke huske en sag som naturpuljemidlerne, der gik til Schmidts og de borgerlige miljøordføreres hjembyer, hvor »det har været så prædestineret, hvem der skulle have penge.« (Politiken den 26. oktober 2003).

Professor i forvaltningsret Claus Haagen Jensen fra Aalborg Universitet giver udtryk for samme opfattelse: »Jeg erindrer ikke sager, som er parallelle til Hans Christian Schmidts.« (Politiken den 26. oktober 2003).

At Folketingets Ombudsmand nu er gået ind i sagen, viser også sagens alvor.

På baggrund af den konkrete sag og af principielle grunde ønsker forslagsstillerne fastsat ensartede regler for, hvordan de enkelte myndigheder sikrer en rimelig og ordentlig forvaltning af statslige midler, der ydes som tilskud til konkrete projekter efter ansøgning, herunder også rådighedspuljer fra tipsmidlerne, dvs. den del af tipsmidlerne, som der ikke er lavet politisk aftale om. Reglerne bør sikre, at det er klart og entydigt, ud fra hvilke regler der kan ydes tilskud. Reglerne må også indebære, at information om tilskudsmidlerne når frem til potentielle ansøgere, f.eks. ved annoncering, udarbejdelse af informationsmateri-